

kring lyckan. Detta bewiljades ho-
nom; gick han antja ättad em
en morgon och tog sin hustru
Anna Nils dr. med sig, som ätte
dagar tillförne var kommen i born.
Gång efter en gosse, och då ännu
intet var kyrkotagen; hustrun
kunde intet lemna det spida bar-
net hemma, utan bar det på ar-
men och förde ett annat större
barn om 5 eller 6 år jemte sig,
och när hon kom der som hennes
man skulle afslå gräset uti
Maglestens lyckan, lade hon det
spida barnet neder vid stenen på
den sidan som lycktes begrast va-
ra och befante det större barnet
jefte derjemte och ateta det. Me-
dan hon nu gick och halp man-
nen till höfvingen, har hon som

oftast jefte efter barnen och har
dem hvar gång funnit jofvande.
Enot gvalten, när höfvingen
var bestänt, samt griset jemmälvar
samman räfsat och de ville be-
gifva sig hem igen, gick man-
nen först och bar riskapen med
sig, och hustrun gick till Maglesten
att hemta barnen; der väntete hon
dem upp och lyfte det spida på
armen, men tyckte att det var
mycket tungt, dock gjorde hon der
äfer sig inga tankar om något
ondt, utan tillfref jvärigheten, sin
trött och mattlöshet. Detta lille
barnet, när det hemkom och lades i
bänken, var det mycket oroligt och
höll der med ant jftadigt fram, och
ändä att hustrun gaf det di jä
mycket hon förmodde, ville det än.